

Barcelona

Reconeixement a José Ignacio González Faus

L'Institut Emmanuel Mounier i la Facultat de Filosofia de Catalunya homenatgen el teòleg jesuïta

Joan Piñol
Barcelona

Pot semblar un reconeixement escàs, per a uns, o exagerat, per a d'altres. Aquest guardó no és dels més reputats o famosos ni tampoc no té un pedigrí internacional especial. Ara bé, el que està clar és que tant l'Institut Emmanuel Mounier de Catalunya, com la Facultat de Filosofia de Catalunya i el mateix José Ignacio González Faus (València, 1933) s'ho han pres com un gran homenatge. Encara que sigui en un senzill guardó, allà hi va l'estima de tots els membres d'aquesta entitat. L'Institut Emmanuel Mounier de Catalunya és una associació dedicada a l'estudi i la promoció del pensament i la figura de l'il·lustre teòleg francès i coneixen molt bé l'obra i el pensament del teòleg jesuïta. Durant l'acte d'entrega, van explicar que han decidit guardonar el teòleg jesuïta «pel seu permanent compromís en defensa del desenvolupament humà, la pau i els drets de les persones».

L'acte de lliurament es va fer el dijous 21 de maig a la Sala Sant Jordi de la Facultat de Filosofia de Catalunya. La cerimònia d'entrega va ser senzilla i íntima però també molt emotiva. La trentena d'assistents van voler homenatjar el teòleg i també reconèixer-li la vinculació estreta que existeix entre el seu pensament i el de Mounier. Un dels punts principals per atorgar-li el guardó és, precisament, «l'aprofundiment de la dimensió teològica de la persona humana» en el pensament de González Faus.

L'encarregat de glossar la figura teològica del guardonat va ser Josep Lluís Vázquez, doctor en Filosofia i en Teologia que va ser president de l'Institut Emmanuel Mounier des de la seva fundació el 2001 fins a l'any 2014. Vázquez va dedicar les seves paraules a lloar els «nombrosos mèrits» del teòleg jesuïta i també a descriure a grans trets el seu enfocament espiritual. També va destacar l'estima que té González Faus per Emmanuel Mounier i per Alfons Comín, a qui cita sovint com a influències i referents.

Més enllà del vincle amb el personalisme, els ponents van posar èmfasi en «el compromís vers els pobres que González Faus posa en relleu». El doctor Albert Llorca, membre de l'entitat, va elogiar la crítica que fa el teòleg jesuïta vers la modernitat il·lustrada i la raó individualista. En conjunt, doncs, el premi es pot dir que era tant a la persona, per l'afecte que hi ha, al seu pensament personalista que el lliga amb Mounier i a la seva crítica del sistema actual i la societat postmoderna. Aquests tres factors configuren un tot que, per

Agustí Codinach

González Faus seguit atentament per la professora Sílvia Coll-Vinent.

als membres de l'Institut Emmanuel Mounier, mereixia de sobres rebre aquest premi.

Un estímul

Després de les presentacions i els elogis, el mateix teòleg va prendre la paraula per agrair el premi i esbossar breument les principals línies del seu pensament en relació amb el personalisme. «Qualsevol reconeixement és immerescut i no vull prendre-m'ho com un afalac sinó com un estímul a continuar treballant», va dir en primer lloc. De fet, no deixa de sorprendre l'activitat i l'energia d'aquest teòleg que ja ha complert els 81 anys però manté el mateix nivell de presència pública, ja sigui a través dels seus articles a *La Vanguardia* i *El País* com també a diversos diaris digitals. A continuació, Faus va fer un encès elogi del pensament de Mounier ressaltant l'enorme poder contracultural que té aquesta filosofia. «El personalisme conté una de les veritats que més necessita la nostra societat: que cal una harmonia entre l'individu i la societat», va dir. Faus va fer una exposició clara i contundent. Barrejant la denúncia social i les seves arrels teològiques, va denunciar la cultura dominant. «El personalisme defensa que el tu i el nosaltres precedeix el jo i això contrasta clarament amb la nostra atmosfera cultural», va explicar.

«Qualsevol reconeixement és immerescut i no vull prendre-m'ho com un afalac sinó com un estímul»

González Faus, conegut per les seves posicions crítiques envers el sistema econòmic, va dedicar una bona part de la seva allocució precisament a això. Va defensar aferrissadament que cal un diàleg entre l'economia i la teologia. A més, va destacar que la teologia catòlica té una llarga tradició sobre temes econòmics i antropològics que cal posar en valor. «Els pares de l'Església tenen textos importantíssims i molt clarividents sobre l'economia i l'organització social», va explicar. Així doncs, per a Faus, la doctrina social de l'Església no comença només amb la *Rerum novarum* de Lleó XIII sinó que hi ha tota una tradició i una continuïtat en el si del pensament catòlic. «La tradició de l'Església té els seus pe-

cats, que tots coneixem i sovint es magnifiquen, però és molt rica i molt interessant», va esmentar.

Economia i teologia

Per al teòleg jesuïta no es pot deixar la reflexió econòmica només en mans dels economistes. També va assenyalar que aquesta concepció és també una via d'ateisme i d'incrèdilitat. «Hi ha un filó ocult de l'ateisme que és veure l'economia com unes matemàtiques que ens fan sentir analfabets», va explicar. En contraposició, va reivindicar que l'economia és una antropologia més que no pas unes matemàtiques i que la teologia hi té molt a dir.

En suma, González Faus va reivindicar tota la tradició catòlica com a base per dialogar amb el sistema econòmic. Va destacar la importància de divulgar i donar a conèixer l'obra de pensadors com Emmanuel Mounier per tal de combatre la cultura dominant. A més, va ressaltar l'actualitat de l'obra del filòsof francès i va elogiar la tasca de l'Institut Emmanuel Mounier de Catalunya. Tant el premiat com l'entitat organitzadora van quedar satisfets amb l'acte que era un reconeixement al pensament i la persona del teòleg jesuïta però també un impuls perquè continuï treballant.